

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. IV.

ZAGREB, 18. RUJNA 1949.

BRANJE 21.

Savršenstvo Učiteljevo

sv. Vinko Paulski je rekao: »Savršenstvo se sastoji u jednom, a to je da vršimo Volju Božju. Po riječima samega našega Isusa Krista potrebno je, da se sazi se svoje odredbe, umemo ovaj križ i podamo sa Njima. A sada reči, što se je sebe više odrekao, što je čvršće prihvatilo svoj križ i što bolje slijedi Učitelja, negoli to čini onaj, koji se trudi i nastoji, da nikad ne vrši svoju volju, nego uvijek i spremno ispunja Volju Božju? Kako je dakle male potrebno, da budemo savršeni i svetli? Ništa drugo nije potrebno, nego da se priviknemo, da u svakoj prilici činimo što Bog hoće.

Ako, se to za ikoga može kazati, da je tako činio, mora se reći u potpunom značenju i opsegu riječi za našega Učitelja. Sam je, za sebe rekao: »Jelo je moje, da vršim Volju Onoga, koji me je poslao da vršim djelo Njegovo« (Iv. 4. 34). Sve, što je govorio, učinio i činilo, radio je samo zato, da izvrši Volju Oca svoga, koji je na nebesima. Tako je molio i u vrtu Getemanskom, kad se krvlju znao u oči svoj: »Gorke su mi smrti i smrti na križu: »Oče moj! ako je moguće, neka me izmogneš odavde, ali ne kako ja hoću, nego kako ti« (Mt. 26, 39). — I opet, reče jednom zgodno: »Kao čini volju Oca mojeg, koji je na nebesima, on je brat moj i sestra i mati« (Mt. 12, 50).

Učitelj je samo tri godine naučavao. I mi se zbog toga ne trebamo čuditi. Njegova naša glavna zadaća i misao bila, da uč. Težilo Njegova života i vrlinami oči bijaše okupljenje čovječanstva od prokletstva istoznač grjecha i otvorenje neba po svojoj gorčkoj muci i smrti. A to je činilo same zato, jer je bila Volja Njegova nebeskoga Oca, da svoj život da, da time daruje život ljudima i tako ih ostobodi od vječne smrti (Mt. 26, 28). To je On tako i činilo prema vlastitim svojim riječima: »Zaista, zaista vam kažem: Ako zrno pšenično padne na zemlju i ne umre, — onda ostane samo; ako li, umre, mnogo roda rodi« (Iv. 12, 24-25).

Volja je bio život našega Učitelja Boga-čovjeka. Ali je isto uzvikao i Njegova smrt. Najveće i najgore, što se samo može zamisliti kod smrti, presuzo je On na sebe i postojinosti prema svame nebeskome Ocu i u ljubavi prema ljudima. Nema križa, koji bi bio težak, kao što je bio Njegov. Nema poruge, nema sramote, koja bi bila veća, nego je Njemu nauesena. Pod križem Boga-čovjeka stajahu neljudi, s grčevim pesnicama. I sunce je skrilo svoje lice. I pećine su se treale kod toga prizora.

Tri sata je visio na križu s probodnim rukama i nogama. Krvario je iz tisuću rana uslijed strahovitih telesnih i duševnih muka. Tako je trpio On najbolji i najveći Sin naroda Izrael. Kralj proroka i kraljeva, Mo-

šija, Božji Sin, Stvoritelj svemira, Milina bišenika. Početak i svršetak svih stvari. Trpio je, jer je vršio Volju svoga nebeskoga Oca.

Život mu je polagano iščezavao. Ali svu Njegovu i Njegova ljubav pokazivala je, da postaje uvijek svjetlija i jača. I On nije vraćao ni misli. On je uprađao sve nopravo i molio se za svoje ubojice. Vršio je Volju Oca nebeskoga.

Dobrovoljno se pokoravao Volji svoga nebeskoga Oca i čna je svoj život za to. Ali ga je i opet svojom voljom i svojom moći natrag meo. I tako je treći dan prošao smrti sakriveno iz groba. I najviše je na umrlo jutro kao slavni pobjednik spasenje i pobjedu ljudskoga roda.

Brzo, veoma brzo prošao je naš Učitelj ovom zemljom. Kao kad munja prošine od jednoga kraja zemlje do drugoga. Tako je bio i boravak Sina čovječjega na zemlji. Ali je, kako kaže David u svojim Psalmima, kad govori o Božjem junaku, prošao svoj put kao div podcikujući od vesolja i rajski. Navršio je neprestano svoju najsvetliju djelatnost, ne predaujući ni ni časa odmora i počinka.

Kad bi se zapiralo u knjige one, što je rekao i učinio vršitelj Volje svoga nebeskoga Oca, to bi knjige bile toli-

ke, da ih ni svijet ne bi obuhvatio (Iv. 21, 25). A ipak je On toliko i tako slavna svoj grob našao u onom malenom kutu zemlje, gdje je pravdao i svoj život, da izvrši Volju Ocu.

Tko promatra život Učiteljev posvuda znače kod Njega potpunu savršenost. On je savršen u početku svoga života. On je savršen u svim prilikama, teškoćama i noprilikama. Kod Njega nema kol-bazja ni nesigurnosti. Nasluđivanja ni ispravljanja. On je uvijek potpuno slobodan i ispravan, savršen. I onda, kad Ga davao kući, i kad se druži s ljudima: i kad uči i žandec čini. U uspjesima i neuspjesima. U slavlju i progletima. I onda, kad se Mu ljudi nezahvatni i tuđi Ga. U borbi s farizejima i knježevcima. U navalaama i obranj. U veselim i vedrim danima svojega života. Ali i u svom gorčkom trpljenju i smrti.

sv. Toma Akvinski kaže, da se savršenstvo sastoji u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Nezamjerna ljubav prema Bogu i bližnjemu. Nezamjerna prema nebeskom Ocu i ljudima kao svojoj braći gonila je našega Učitelja. Da vrši Volju svoga nebeskoga Oca, koji Ga je i neba na zemlju poslao, da za otok svijeta dade svoj život, da ljudi imaju život, život u izobilju (Iv. 10, 10).

Kako se ispituje savjest

Najprije treba probuditi vjeru i time se staviti u prisutnost Božju. Zatim se u duhu niče baciti pred Gospodina i pokloniti Mu se, je Mu zahvaliti za sva dobročinstva, a osobito za ona, koja nam je danas udijelio. Na ovakovu zahvalnost počiva sv. Bernardo riječima: »Naučivši se, da spremno i revno dadeh hvalu svome Bogu, i da Mu za svaki čin naklonosti zahvaliti. Pripari na svaki dar, koji primiš, da nijedan dar Božji, bio on velik, malen ili neznan, ne ostane nikada bez dužne zahvale.

A nemaš podnešnjeg vremena, da Bogu dadeš dužnu hvalu, negoli je vrijeme ispitivanja savjesti. Tada u sebi rukav praviš s Bogom dnevnim obračun, ukoliko razmišliš, šta si u tom danu od Boga primio, i šta si Mu sa svoje strane dao.

Im toga treba da moliš Boga za svjetljenje, da bi mogao sve učinjene pogreške po broju i veličini jasno spaziti i točno ih upoznati. Naša vlastita ljubav priječi nam često, da sami sebe priznamo vlastite počinjene pogreške. Zato je ovakova molitva na mjestu. Sv. Grigor kaže: »Besbrojni su grijesi, kojima živimo na sebe krivice. Sv u našoj ljubavi prema nama namina prelazimo preko njih, kao da nijesu važni, i zatvaramo oči duše, te se predajemo laakavoj obmani. Tko ne pome alini utjecaj sebičuljba, kad se radi o tom, da se zamrač pogled naše duše. — Kako je važno, točno-upoznati počinjene pogreške, naglasuje Svetao ovim riječima: »Nikad ne će biti uliven dar skrušenja, ako čovjek prije ne upoma veličinu krivice.« Što razloga, s kojim treba da iz svega srca molimo od Oca svijetla i darivatelja svega dobra za rasvjetljenje.

Zatim dolazi na red ispitivanje i istraživanje svih počinjenih grijeha i pogreška preko dana. Sv. Irihozom kaže: »Prije nego legneš na počinak, domovi si u pamet sve svoje manjke, i promotri, nijesi li što riječju, činom ili mislima pogriješio.« Pa i malene stvari nastavlja i na drugom mjestu, »nemoj držati za neznanje, onda ćeš i grube pogreške lakše izbjegavati.

Jedno treba da učinimo, da se pogreške po svojoj veličini i znatnosti jače ističu kod onih, koji su više napredovali u dobru. Ista pogreška ne njeri se jednako kod svih. Sv. Isidor primjećuje: »Grijesi, koji za početnike vrijede kao maleni, broje se kod savršjenih kao veliki i znatni. Jer tko na višem mjestu stoji, bolje se ističu njegove pogreške.

Iza ispitja savjesti treba da slijedi pokajanje. Sv. Irihozom govori ovaako svojoj duši: »Mi smo sada, dušo moja, ponovno proživjeli ovaj dan, i u njemu sve dobro i zlo. Ako si što dobro učinio, zahvali Bogu, a ako zlo, toga više ne čini i proživljaj suza na pokajanje prijeha. Tako ćeš ih odmah istrijebiti.« Pokajanje je zapravo dug ispitivanja savjesti od velike važnosti i se znađe se zanemariti ili površno obaviti. Pokajanje ima u sebi snagu, da očisti dušu od svake ljage i da je ojača protiv budućih pogreška, i to time više, što je skrušenije, savjestnije i poznije.

Ako kod ispitja savjesti nađeš veće pogreške, savjetuju sveti, da se ne zadovoljiš samim pokajanjem, nego da si zadaš i neku pokoru, koja će biti i zadovoljstva za počinjene pogreške; i štita protiv budućih.

Na koncu dnevnog ispitivanja savjesti dolazi čvrsta odluka, da ne ćeš Boga nikada više uvrijediti. Dobro je, da sa

(Nastavak na str. 2)

SVETA MISA Molitve prije Pretvorbe

Isus, osuđen na smrt na križu, donio je svoj križ na Golgotu. Njegovo se žrtvovanje približilo. Prikovan je čavlima na križ. Ne kreće se, ne miče se. Ni mislik se više ne kreće od sredine žrtvenika na jednu pa na drugu stranu. Molitve, što ih izgovara, izgovara pogo na tlo. Sav je zakopunjen svetom tajnom žrtvovanja. Svećenik digne prema njemu ruke, onda se duboko sagne te moli, da bi prebegli Otac nebeski primio ovu »svetu i čistu žrtvu«. Nad krhom i vinom pravi znak sv. križa. Za koga prikazuje žrtvu? Ponaoprije za sv. Crkvu moleći, da je Gospodin očuva u miru, da je ravna i sjedini. Spominje vrhovnog glavara sv. Crkve t. j. sv. Oca pape, nadležnog biskupa, nadbiskupa te sve one, koji su zaštitnici, čiji prave sv. vjere. Zatim sklopi ruke, i prikloni glavu te šuteći moli za sebe, za svoje i za žive, koji su mu preporučeni. Opet raširi ruke spominjući se riječima »svih nazočnih, koji ovu žrtvu Bogu priinos za sebe ili za svoje«. Da, samo žrtvom sv. Mise t. j. žrtvom Isusa Krista možemo da podmirimo dug, što ga Bogu dugujemo: dug poklonstva, dug zadovoljštine, dug zahvalnosti i dug prošnje.

Čas prije no što će Isus saći na žrtvenik, da se žrtvuje, svećenik-se — osjećajući svoju nevrijednost i nemoć — utječe čitavom zboru nebesnika. Najprije dakako Majci Božjoj, Bl. D. Mariji. Ona je najuže povezana s presv. žrtvom — i s onom krvavom i s ovom nekrvnom. Ona je prava Majka Isusa Krista. U Njzinu djevtvanskom križu

saznao je Duh Sveti ono presveto Tijelo i Krv, ono božansko Srce, koje će se žrtvovati na žrtveniku. Ona je Isusa prikazala ne samo jedan put u hramu, već mnogo puta u životu. Ona Ga je odhranila, da bude žrtva za naše spasenje. Ona Ga je vjerno ispratila na Kalvariju. Ona je ustajala pod križem do kraja, dok Isus nije dovršio svoje krvno žrtvovanje. Od te žrtve Nju nije moglo ništa otkinuti! Kad je Isus slavno ukršteno i vratio se Ocu na nebo, Bl. D. Marija slušala je svaki dan sv. Misu t. j. prisustvovala najpobožnije nekrvnoj žrtvi Isusa Krista. Na to su se krišćani tako navikli, da su Bl. D. Mariju, kad je blaženo umrla i u nebesku slavu umesena, često u obredima sv. Mise spominjali kroz duga stoljeća sve do dana današnjega. Zato svećenik čas pred činom svetog žrtvovanja na žrtveniku spominje Bl. D. Mariju, onda rečeno pominje svete Apostole. Pred njima je naime Spasitelj ustajavio i prvi prikazao sv. Misu. Njima i njihovim nasljednicima — svećenicima — dao je i vlast i dužnost, da prikazuju Isus sv. misnu žrtvu govoreći im: »To činite na moju uspomenu! Svećenik nadaje spominje zastupnike onih vjeličana, koji su žrtvovali krv i život svoje na slavu Gospodinovu t. j. svete Mučenike

XV. NEPOKRETI DO BUDUĆNOSTI

18. rujna 1938.

SV. MIKŠA DOŠIĆ, Priloga, Gospodine, ovaj što je... Sv. Miša došić, Priloga, Gospodine, ovaj što je...

Uvijek je bio... Sv. Miša došić, Priloga, Gospodine, ovaj što je... Uvijek je bio... Sv. Miša došić, Priloga, Gospodine, ovaj što je...

SV. BYRANDEJE, pama pripovijeda (Luka 7, 11-6) usmjeriti... Sv. Byrandeje, pama pripovijeda (Luka 7, 11-6) usmjeriti... Sv. Byrandeje, pama pripovijeda (Luka 7, 11-6) usmjeriti...

Postat: Isus je iscrpljen mladost... Postat: Isus je iscrpljen mladost... Postat: Isus je iscrpljen mladost...

Norveška koja je, radi sastava svojih... Norveška koja je, radi sastava svojih... Norveška koja je, radi sastava svojih...

Dva su njezina razloga, što su se do... Dva su njezina razloga, što su se do... Dva su njezina razloga, što su se do...

Molitva Isusu vječnom Svećeniku

Ta molitva glasi: Sv. Miša došić, Priloga, Gospodine, ovaj što je... Ta molitva glasi: Sv. Miša došić, Priloga, Gospodine, ovaj što je...

Božanski Otkrivenje duša... Božanski Otkrivenje duša... Božanski Otkrivenje duša...

Ugodnik Isusu, koji je... Ugodnik Isusu, koji je... Ugodnik Isusu, koji je...

Najveća norveška spisateljica, katolikinja... Najveća norveška spisateljica, katolikinja... Najveća norveška spisateljica, katolikinja...

svijetu; a ovi drugi Margareti, da to... svijetu; a ovi drugi Margareti, da to... svijetu; a ovi drugi Margareti, da to...

— Evo je ovdje, majko — i hevdam... — Evo je ovdje, majko — i hevdam... — Evo je ovdje, majko — i hevdam...

Sudbina ove molitve... Sudbina ove molitve... Sudbina ove molitve...

porodičnog života, upravo nevjerojatno... porodičnog života, upravo nevjerojatno... porodičnog života, upravo nevjerojatno...

Priloga do budućnosti

Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti...

NABUDUĆNOSTI GA

Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti...

Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti...

Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti... Priloga do budućnosti...

Kad je hitlerovska njezda ugrozila... Kad je hitlerovska njezda ugrozila... Kad je hitlerovska njezda ugrozila...

